

Przyjaciel Dzieci

Janusz Korczak

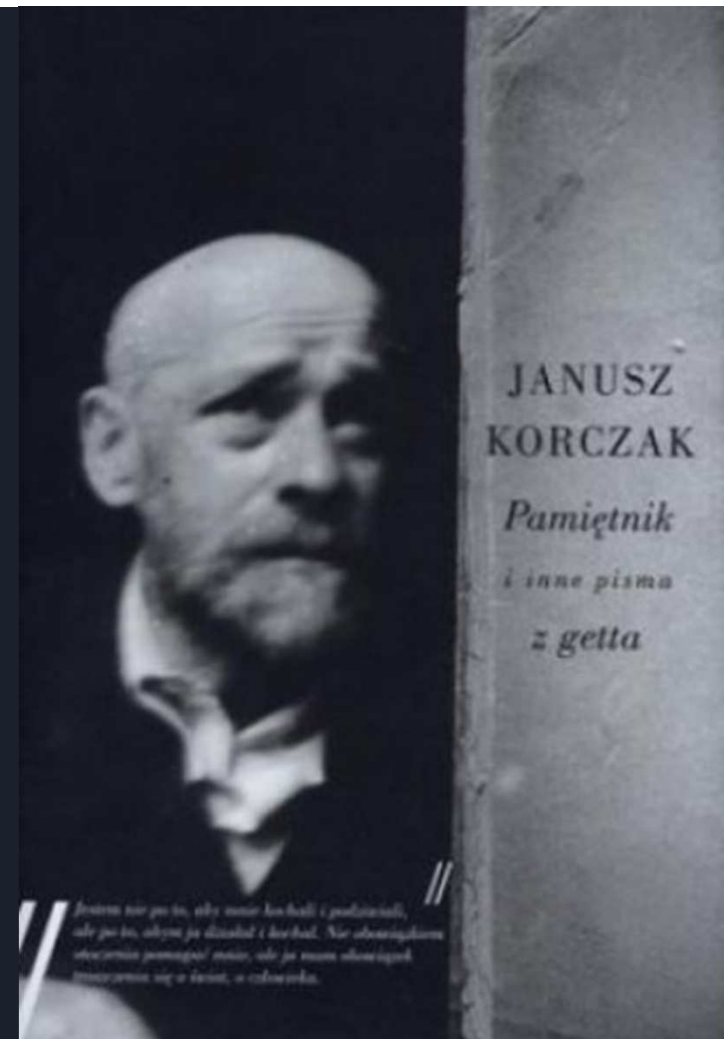

Janusz Korczak właściwie Henryk Goldszmit urodził się 22 lipca 1878 lub 1879 roku w Warszawie. Brak dokładnej daty rocznej Korczak tłumaczył zaniedbaniem formalności metrykalnych przez ojca. Pochodził z rodziny Goldszmitów żyjących od wielu pokoleń w Polsce, która była związana z ruchem oświatowym – Haskalą.

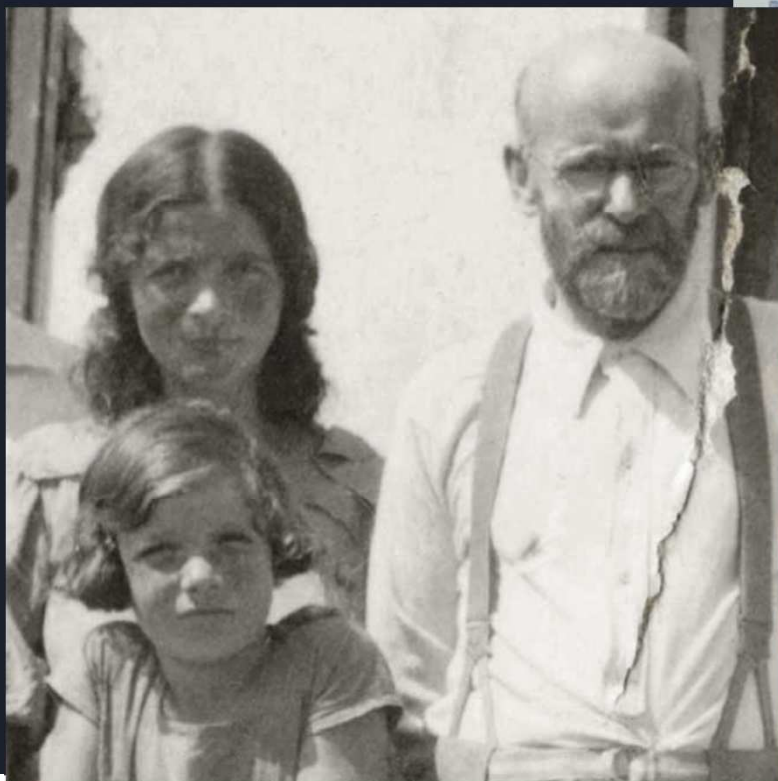

Nie lubił zbytnio szkoły, uczył się przeciętnie - raz nawet repetował. Interesował się natomiast literaturą, której poświęcał cały czas wolny. Jego dorastanie i dojrzewanie przebiegało w trudnych warunkach materialnych ze względu na kilkuletnią chorobę psychiczną ojca i jego śmierć w 1896 r.

Założył dwa domy dziecka: w 1912 roku "Dom Sierot" przy ulicy Krochmalnej w Warszawie (obecnie Jaktorowskiej), w 1919 "Nasz Dom" w Pruszkowie, przeniesiony potem na Bielany.

W latach 1900-1915 był aktywnym członkiem Towarzystwa Kolonii Letnich. W końcowej fazie studiów medycznych rozpoczął pracę na koloniach jako wychowawca.

W marcu 1905 roku Janusz Korczak otrzymał dyplom lekarza i podjął pracę w Warszawie w Szpitalu dla Dzieci im. Bersonów i Baumanów przy ulicy Śliskiej 51. W placówce tej znajdowało się 25 łóżek. W latach 1905–1912 pracował jako pediatra w Szpitalu dla Dzieci im. Bersohnów i Baumanów. Jako tzw. lekarz miejscowy korzystał ze służbowego mieszkania na terenie szpitala i był do dyspozycji chorych w każdej chwili. Otrzymywał pensję w wysokości 200 rubli rocznie w czterech ratach. Swoje obowiązki wypełniał bardzo ofiarnie.

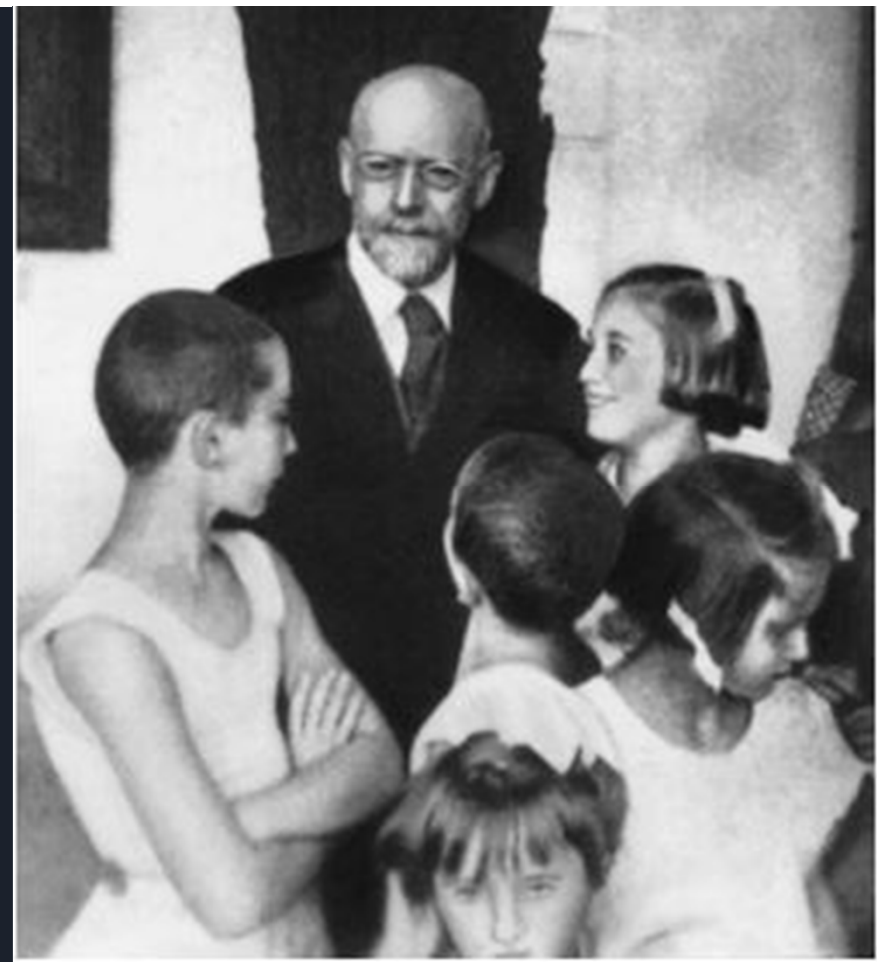
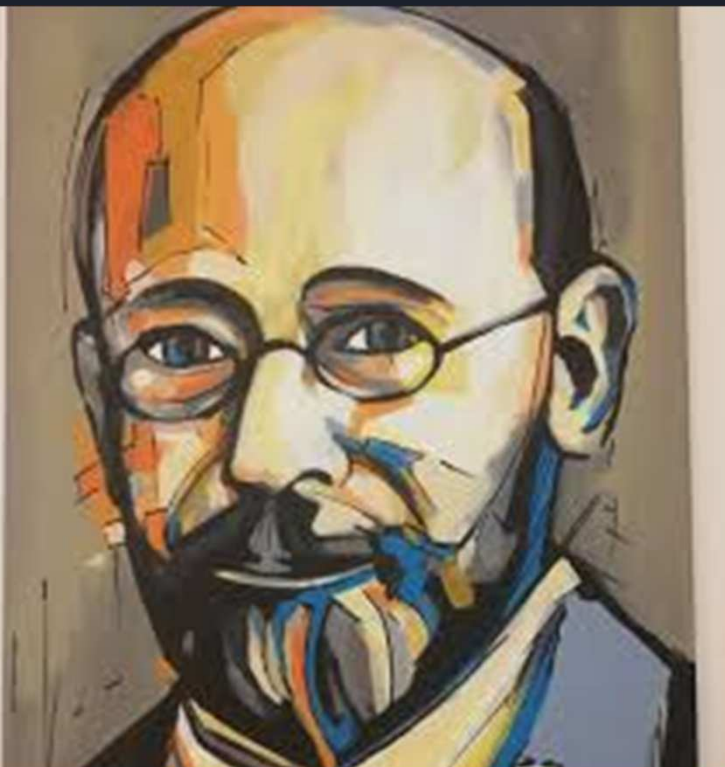

W 1912 roku Korczak rozstał się z pracą w szpitalu i objął funkcję dyrektora Domu Sierot przy ul. Krochmalnej 92, pozostającego pod opieką Towarzystwa „Pomocy dla Sierot”. Współpracował ze Stefanią Wilczyńska i razem z nią zaopiekował się 85 wychowankami. Dom Sierot stał się dla Korczaka miejscem pedagogicznych obserwacji procesu wychowawczego, a także zrodziły się w nim nowe pomysły pedagogiczne (różne formy samorządu, praca nad wydawaniem „Tygodnika Domu Sierot”, którego współtwórcą stały się dzieci).

Korczak w 1914 r. został powołany do wojska, początkowo jako ordynator polowego szpitala dywizyjnego na Ukrainie, następnie został lekarzem pediatrą w przytułku dla dzieci ukraińskich pod Kijowem. W Kijowie poznał Marię (Marynę) Falską, z którą później współpracował.

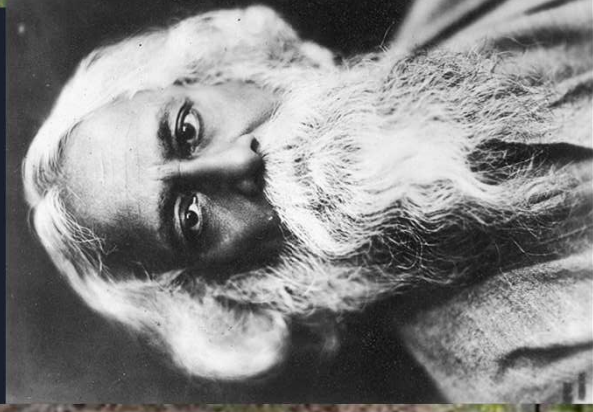

W latach 20. Korczak nawiązał współpracę z instytucjami kształcenia nauczycieli i wychowawców, m.in. z Państwowym Seminarium dla Nauczycieli Religii Mojżeszowej oraz Studium Pracy Społeczno-Oświatowej w Wolnej Wszechnicy Polskiej. Szczególnie związany był z Państwowym Instytutem Pedagogiki Specjalnej.

W dniu 6 sierpnia 1942 roku hitlerowscy okupanci wyprowadzili z Domu Sierot Korczaka, Wilczyńską, wszystkich współpracowników i dwustu wychowanków. Ostatnim człowiekiem, który widział Korczaka na Umschlagplatzu i chciał mu pomóc był Nechum Remba (działacz podziemnej organizacji samoobrony w getcie). Ostatnią drogę Korczaka i dzieci Nechum Remba relacjonuje: „Wszystkie dzieci ustawiono w czwórki, na czele Korczak z oczami zwróconymi ku górze trzymał dwoje dzieci za rączki, prowadził pochód. Drugi oddział prowadziła Stefania Wilczyńska, trzeci – Broniatowska (jej dzieci miały niebieskie plecaki), czwarty oddział – Szternfeld z internatu na Twardej. Były to pierwsze żydowskie szeregi, które szły na śmierć z godnością. (...) Nawet Służba Porządkowa stanęła na baczność i salutowała. Gdy Niemcy zobaczyli Korczaka, pytali: Kim jest ten człowiek”.

Cytaty Janusza Korczaka:

*“...mówiłem nie do
dzieci, a z dziećmi,
mówiłem nie o tym, czym
chcę, aby były, ale czym
one chcą i mogą być.”*

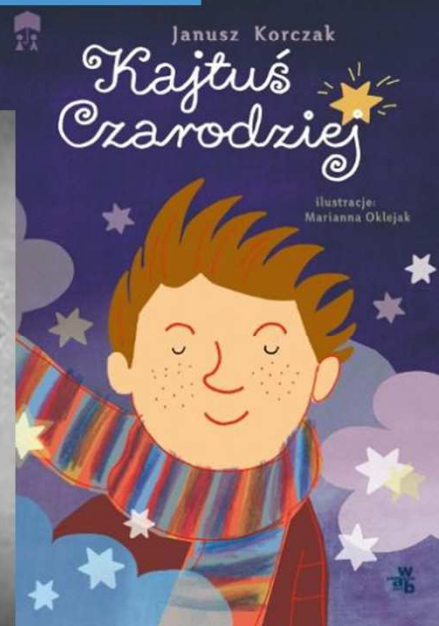
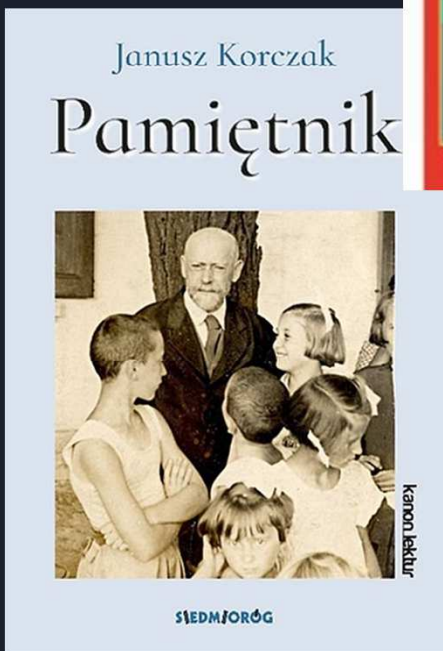
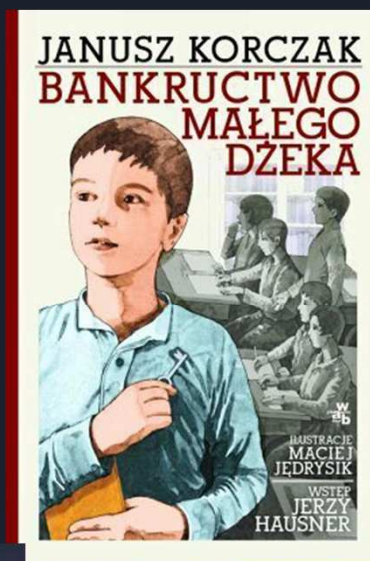
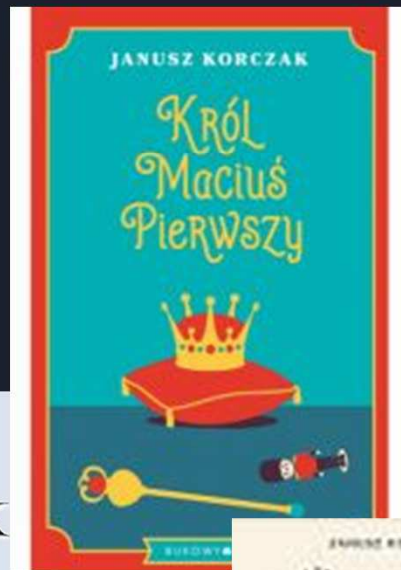
*“Dziecko jest cudzoziemcem, nie
rozumie języka, nie zna kierunku
ulic, nie zna praw i zwyczajów.
[...] Potrzebny przewodnik, który
grzecznie odpowie na pytanie.”*

*“Jeśli umiecie diagnozować
radość dziecka i jej natężenie,
musicie dostrzec, że najwyższą
jest radość pokonanej trudności,
osiągniętego celu, odkrytej
tajemnicy. Radość tryumfu i
szczęście samodzielności,
opanowania, władania.”*

*“Im mizerniejszy poziom
duchowy, bezbarwniejsze moralne
oblicze, większa troska o własny
spokój i wygodę, tym więcej
zakazów i nakazów, dyktowanych
pozorną troską o dobro dziecka.”*

*“Nie zabiegajmy o to, by każdy czyn
uprzędzić, w każdym zawahaniu się
natychmiast drogę wskazać, przy
każdym pochyleniu biec z pomocą.
Pamiętajmy, że w momencie silnych
zmagañ może nas zabraknąć.”*

Książki Janusza Korczaka:

Źródła:

https://www.google.com/search?q=ksi%C4%85%C5%BCki+janusza+korczaka&source=lmns&bih=747&biw=1536&hl=pl&sa=X&ved=2ahUKEwiOjZP_8_CBAxWULRAIHZ9CD5oQ0pQJKAB6BAgBEAI#wgvs=e

<https://dziecisawazne.pl/10-inspirujacych-cytatow-z-janusza-korczaka/>

<https://www.polskieradio.pl/39/156/Artykul/658436,Janusz-Korczak-Do-konca-trzymal-dzieci-za-rece-zginal-razem-z-nimi>

https://pl.wikipedia.org/wiki/Janusz_Korczak

<https://muzeumtreblinka.eu/informacje/biografia/>

<https://culture.pl/pl/tworca/janusz-korczak>

https://www.google.com/search?sca_esv=572849866&hl=pl&q=janusz+korczak&tbm=isch&source=lnms&sa=X&ved=2ahUKEwiBrN-E2fCBAxVJKxAlHccFAXQQ0pQJegQIDRAB&biw=1536&bih=747&dpr=1.25#imgsrc=fNjHf6J-qRexzM

WERONIKA JAROSZ 7a